den A. J. L. Källberg, samtliga Uppsala, kommunalnämndsordförande H. Lundin, Bärby, och vaktkonstapel J. B. Söderborn (endast för straffängelset);

straffanstalten på Svartsjö: häradshövding A. Hartelius, Stockholm, ordförande, kyrkoherde B. Löfquist och kommunalnämndsordförande P. J. Petersson, Svartsjö, och uppsyningsman K. B. Pettersson. Suppleanter är e. vaktkonstapel E. Silvermalm, pastor C. C. Sjödén, Svartsjö, rådman E. Wilhelmsson, Stockholm, och fabrikör S. Wretlind, Svartsjö.

Taxeringsintendenterna. Taxeringsinspektörerna E. Hjolman och B. Lundquist förestås att tjänstgöra som biträdande taxeringsintendenter hos ÖÄ till årets slut.

Telegrafverket. Telegrafkommissarierna av klass 1 B G. Lidén, Skellefteå, W. Olsson, Västerås, R. Lindblad, Karlstad, S. A. Hydén, Kalmar, och L. Jänkälä, Visby, har konstituerats till telegrafkommissarier av klass 1 A i resp. Skellefteå, Västerås, Karlstad, Kalmar och Umeå. Telegrafkommissarierna av klass 2 J. E. Theander, Nässjö, G. Rooth, Norrtälje, R. Thorell, Uddevalla, E. Liedholm, Motala, och E. Björkstrand, Arvika, har konstituerats till telegrafkommissarier av klass 1 B i resp. Karlskrona, Norrtälje, Uddevalla, Ludvika och Arvika.

— Radiokommissarien i 22:a lönegraden G. Widlund, Stockholm, har konstituerats till överkontrollör vid Stockholms telegrafstation.

— Kontrollörerna C. W. Ståhl, Malmö, och Y. Honeth, Stockholm, har konstituerats till förste kontrollörer vid Malmö telefonstation resp. Stockholms telefonstation. Kontrollör V. Afeldt, Göteborg, samt telegrafkommissarierna av klass 3 A. Hallgren, Oskarshamn, K. Nordberg, Karlskoga, och H. Stein, Trollhättan, har konstituerats till telegrafkommissarier av klass 2 i resp. Vara, Enköping, Karlskoga och Trollhättan.

— E. o. förste byråsekreteraren i 24:e lönegraden förste telegrafassistenten J. E. Lundell, Stockholm, har konstituerats till förste byråsekreterare i 24:e lönegraden på telegrafstyrelsens driftsbyrå.

— Till förste kansliskrivare har konstituerats kansliskrivare Ebba Möller, Malmö, Greta Fröding, Norrköping, Anna Alma Kristina Carlberg, Eva Maria Hultén, Edith Maria Gustava Larsson och Rut Edith Elisabet Olander, Stockholm, samt Gunhild Henrietta Östlund, Gävle.

— Linjearbetaren K. E. Eriksson har konstituerats till linjeförman i Stockholm.

— Telegrafstyrelsen har konstituerat till ingenjörer i 24 lönegraden e. o. ingenjörerna J. Lagerquist, V. J. E. Thingström och G. A. Öhman, till ingenjörer i 22 lönegraden ingenjörerna B. M. Bergmark, K. E. Källsson och J. A. Nordstrand, till linjemästare i 18 lönegraden förste bokhållare C. V. Thomsson samt linjemästarna W. Möller, F. T. Bergström, E. E. Larsson, G. R. Lundqvist, P. U. Essén och C. L. Johansson.

Länsarkitekterna. Länsarkitekten Bengt Östnäs i Halmstad har begärt entledigande från sin tjänst från 16 augusti. Byggnadsstyrelsen har inte något att erinra.

— Biträdande länsarkitekten S. Liljekvist i Härnösand har likaledes hemställt om avsked, vilket tillstyrkts av byggnadsstyrelsen.

Universiteten. Fil. dr B. J. G. Melin har förordnats till docent i latinska språket och litteraturen vid Uppsala universitet.

Gymnastiska centralinstitutet. Läraren i gymnastik med lek och idrott vid högre allmänna läroverket i Bromma i Stockholm, gymnastikdirektör G. H. Lindau har utnämnts till lärare i lek och idrott vid gymnastiska centralinstitutet.

— Läraren i gymnastik med lek och idrott vid högre allmänna läroverket i Skellefteå, gymnastikdirektör J. P. Högberg har för fyra år förordnats till lärare i lek och idrott vid institutet.

Läroverken. Till teckningslärartjänsten vid Karolinska läroverket i Örebro har rektor bland sju sökande uppfört på förslag teckningslärarna Gösta Skyle, Haparanda, Nils Ek, Skara, och Tage Sahlin, Stockholm.

— Eforus och rektor förordar till en adjunktur i kristendom och historia vid läroverket i Majorna i Göteborg i första rummet e. o. ämnesläraren Einar Sörquist, Göteborg, och i andra ämnesläraren Stig Möller, Norrköping.

Mellanskolorna. Fil. lic. Fritz Lindén har förordnats att under höstterminen vara biträdande ämneslärare vid Töreboda kommunala mellanskola.

— Vid kommunala mellanskolan i Gislaved har för nästa läsår förordnats till extra lärare fil. mag. Birgit Petersson, Gislaved, till timlärare i kristendom kyrkoadjunkt Rudolf Eliasson, Gyllenfors, samt till timlärare i övningsämnen musikdirektör V. Göransson, teckningslärare Hans Sjödahl och gymnastikdirektör Britta Johansson, alla i Gislaved.

— Fil. mag:na Tore Bergström och Hans Ersgård, Malmö, har utsetts till extra lärare vid kommunala mellanskolan i Malmö.

— För stundande läsår har vid kommunala mellanskolan i Norberg förordnats till extra lärare lärarinnan Anna-Greta Lauvén samt till timlärare i övningsämnen Brita Ekwall, Harald Bergh, Brita Jennische, Blenda Adlers, Dela Blakmar och Erik Fernström.

— Till ordinarie ämneslärare vid praktiska mellanskolan i Eskilstuna har antagits fil. mag:na Karl Bodell, Västerås, och Carl Larsson, Vilhelmina.

Folkskolinspektörerna. Folkskollärare Gustaf Kaleen, Stockholm, har förordnats att uppehålla folkskolinspektörstjänsten i Roslagens inspektionsområde under inspektör Erfors semesterledighet 11 juli—24 augusti.

Folkhögskolorna. En fast ämneslärartjänst vid Södra Vätterbygdens folkhögskola söks av fil. lic:na Gillis Rudeberg, Stockholm, och Arne Hässler, Lund, samt fil. mag:na Sven Gaunitz, Åtvidaberg, och Lars-Olof Hemming, Lund.

Lediga tjänster. Underläkarbefattningen vid Malmö allmänna sjukhus ögonklinik, en andre underläkarbefattning vid Malmö allmänna sjukhus kvinnoklinik, två distriktstandläkartjänster vid folktandvården i Arvika, en befattning som landskontorist och två förordnanden tills vidare på do vid länsstyrelsen i Skaraborgs län, en befattning som slöjdföreståndare vid Källshagens sjukhus i Vänersborg, skorstensfejarbefattningen inom Lovö och Ekerö socknar, en befattning som förste kanslisekreterare och en befattning som e. o. förste kanslisekreterare i ecklesiastikdepartementet, en e. o. ämneslärartjänst vid Karlsborgs kommunala mellanskola, sköterskctjänsten vid Lidköpings folkskolor, en befattning som tandsköterska vid Upplands flygflottilj, befattningen som biträdande husmor vid Jämtlands flygflottilj, Östersund, samt en befattning som bil- och motorkonsulent vid statens hantverksinstitut kungörs till ansökning lediga.

Sjukkasseförbundet önskar förslag till riksdagen om sådan ändring av bestämmelserna om statsbidrag åt sjukkassor att sjukvårdsbidraget till kassorna skall utgå utan maximering. De under senare år alltmer ökade kostnaderna för kassornas läkarvård och intagning på sjukhus har medfört att den beräknade maximigränsen av 8 kr. pr år och medlem överskridits, vilket i sin tur haft till följd att kassorna själva måste betala det överstigande beloppet.

Tron på trons nödvändighet

Fil. dr Fritz Thoréns artikel i Dagens Nyheter den 30 juni är av intresse därför att en intelligent författare här på ett medryckande sätt ger uttryck åt en rad aktuella och populära föreställningar. De tankar han framför är icke nya, snarare mycket gamla, men de har spelat en jämförelsevis stor roll i de senaste årtiondenas debatt. Bland de många inspiratörerna är väl Spengler den främste. På vers har hela motivet utvecklats av Bertil Malmberg.

Att klart referera dessa tankar är icke lätt. De är icke invecklade, men de framförs med ett visst dunkelt djupsinne, under ständig glidning från en synpunkt till en annan; den bevisning som åberopas är ofta sådan att man tvekar om dess anspråk att tas på allvar, och själva de avgörande utsagorna är oklara och omgivna med reservationer. Huvudtanken synes emellertid vara att människorna icke kan leva eller i varje fall icke leva drägligt, utan en religiös tro. Då den nu officiellt härskande tron ej kan accepteras måste en ny komma till stånd, vare sig den "upptäckes" eller "uppfinnes". Nya "symboler", nya "myter" är den enda räddningen från undergången. Några av de för debatt mera tillgängliga momenten i resonemanget, sådant dr Thorén för det, skall här upptas.

Upplysningen har gjort människan olycklig. Bevisningen härför är lätt. Under medeltidens mörker föddes den lycklige Franciscus, under upplysningstiden pessimisterna Leopardi och Schopenhauer, under det fria 1800-talet "nihilisten" Georges Sorel. Det är svårt att tro att dr Thorén i dessa jämförelser verkligen vill se ett stöd för sin åsikt; det är vanligt att åberopa åtminstone tre namn då man vill karaktärisera ett årtionde, ett århundrade, ett folk eller en ras. Jag skall inte börja bolla med namn och mot två pessimister sätta upp fyra optimister eller mot en nihilist två sociala utopister. Det verkar pedantiskt t. o. m. att påpeka att Leopardi och Schopenhauer inte levde och knappast kan sägas ha varit födda under upplysningstiden (1798 respektive 1788) och att Sorel icke i någon rimlig mening kan betecknas som nihilist; han var snarare naiv moralist. Vid närmare eftertanke tror väl ingen på möjligheten att genom uppräkningar av denna art bevisa att människorna blivit lyckligare eller olyckligare eller mer eller mindre pessimistiska.

Tyngdpunkten i tankegången är hänvisningen till de båda världskrigen. De hade, skriver dr Thorén, liksom alla krig kunnat undvikas; de stora katastroferna "viljas fram". Endast några få har dock medvetet velat krigen. Men de har kunnat realisera sina avsikter — så måste meningen vara — genom att massorna mer eller mindre omedvetet önskat krig. Den "frigjorda livsångesten", "livsneurosen" har drivit fram kriget. "För att fylla ut sitt vakuum och åtminstone få någon stark och ärlig affekt, erfara en negativitetens lust, öppnade hon (människan) sig för primitiv våldstro. I bestialitet sökte hon frälsning fram mot starkare liv." Ibland tycks dr Thorén rent av mena att fruktan för döden drivit mänskligheten till krigets självmord. Han synes vara i viss mån påverkad av spekulativa tankegångar hos en rad s. k. djuppsykologer (t. ex. Wilhelm Reich och Ingjald Nissen, för att nämna några som varit verksamma i Norden).

Den kända tendensen att inför stora händelser gripa till i stor stil mystiska förklaringar är här påtaglig. Då ett mindre krig uppstår resonerar man lugnt och realistiskt om de reella och förmenta motsättningar som varit orsaken, men inför ett stort krig flyttas debatten upp i en annan våning och får ett drag av fantastik. Men bortsett härifrån: varför skulle vår tids krig bero på neuros, livsångest osv., då andra, proportionsvis lika förhärjande krig ägt rum under alla tider? Och varför skulle i vår tid krigen i större utsträckning än förr bero på de stora massornas mer eller mindre medvetna önskan? Kunde icke Hitler, likaväl som Napoleonerna och Ludvig XIV, börja krig oberoende av om hans folk önskade det? Och måste icke de överfallna eller hotade folken göra motstånd, hur innerligt de än önskade fred?

På denna punkt framträder jämväl hos dr Thorén, liksom hos många andra — särskilt de religiösa förkunnare vilka genom hänvisning till kriget vill visa trons nödvändighet — ett lika egendomligt som påtagligt fel i resonemanget. Den moderna mänskligheten identifieras med Hitler och hans anhang. De som nyss besegrats, och besegrats under samarbete mellan en överväldigande majoritet av folken, säges vara de typiska, de representativa människorna. På annat sätt kan inte förklaras att mänskligheten påstås ha nått djupet av sin förnedring och ha hemfallit åt ren bestialitet. Det går naturligtvis lika bra att säga motsatsen, att peka på ståndaktigheten och heroismen, att tala om Churchill och motståndsmännen i stället för om Hitler och SS. Det ena är lika lösligt och lika litet beviskraftigt som det andra.

Med den nu kritiserade tankegången sammanhänger en annan, som också skymtar i dr Thoréns framställning. Kriget betecknas helt allmänt som en galenskap, som en fruktansvärd följd av brister hos människan över huvud eller hos människan sådan hon nu är beskaffad. Detta är självklart riktigt enligt det stora flertalet människors värderingar, därest meningen helt enkelt är att ta avstånd från krig. Men satsen kan tolkas på ett helt annat sätt, som ett konstaterande av att alla (eller ingen) är skyldiga till kriget och att under inga förhållanden förnuftiga och hyggliga människor bör delta i krig. Den blir då ett påstående av samma beskaffenhet som kommunisternas tes 1939—1941 om krigets rent imperialistiska karaktär, dvs. en metod att undvika ställningstagande, att försvara en ovillkorlig neutralitet. På detta sätt utnyttjade flera svenska politiker tankegången under krigets kritiska skede: de kunde undgå att ta position genom ett generellt fördömande av vad som skedde.

Vad dr Thorén kallar dogmen om den Absoluta Döden, alltså försvinnandet av tron på ett evigt liv, synes enligt hans mening vara den väsentliga orsaken till livsångest och massneuros och därmed till den moderna människans elände. Egendomligt är att han härvid å ena sidan med en mera optimistisk och livsfrämjande åsikt tycks identifiera kristendomens tro på en lekamlig uppståndelse, å den andra sidan förklarar denna tro vara omöjlig att leva på; om den sistnämnda uppfattningen är den egentliga skulle ju de kristna trosföreställningarnas nedgång icke vara orsaken till nutidens svårigheter. Viktigare är att hela föreställningen om en tro på odödlighet såsom nödvändig för människans trivsel är godtycklig. En rad folk har levat och lever med en religiös tro som icke innefattar någon odödlighetslära. Hos en del människor är dödstanken ständigt central, hos andra är den oväsentlig eller obefintlig — alldeles oberoende av den religiösa inställningen. Huruvida den skräck som en troende känner inför risken att komma till helvetet är mindre obehaglig än ateistens ångest inför utplåningen är en öppen fråga.

Hela den av dr Thorén anförda argumentationen för att människorna skulle bli olyckliga eller onda eller bådadera utan en religiös åskådning ter sig därför godtycklig. "Man kan", skriver dr Thorén, "leva ganska väl som en tvivlare bland troende, parasiterande på dem, men ingen kan existera som förnekare bland idel förnekare." Det vet man ingenting om. Lika rimligt är påståendet att tvivlet och förnekelsen hos många människor i vår tid känns som en pina, därför att de innebär ett lösslitande från i barndomen inplantade tankar, medan en förnekare, som är uppfostrad i förnekelse och omgiven av förnekare, alls icke lider av sin situation.

Vad dr Thorén menar med nödvändigheten av nya symboler är oklart. Närmast är hans uttalanden i detta sammanhang väl blott att fatta som ett annat uttryck för tron på trons nödvändighet, en upprepning av den gamla tanken om myternas ofrånkomlighet och livsfrämjande karaktär. Men då han talar om att symbolerna skall upptäckas, icke uppfinnas, måste meningen vara att människorna inom sig har krafter som bär dem över den förmenta krisen och som blott behöver formuleras eller göras medvetna. Om så är förhållandet bortfaller ju även från dr Thoréns synpunkt all anledning till oro: de antydda "krafterna" bör, får man anta, kunna göra sig gällande även om de inte "upptäcks" och upphöjs till symboler.

Herbert Tingsten

"Ett hån att fira Francisco av Vitoria i Francos Spanien"

De uttalanden som professor Halvar Sundberg gjort vid sin återkomst från Spanien. bör inte få stå oemotsagda, framhåller för Dagens Nyheter den spanske skriftställaren Ernesto Dethorey med anledning av en intervju med professor Sundberg i söndagens nummer av tidningen.

Redan det förhållandet att professor Sundberg accepterat en inbjudan att resa till Spanien för att delta i högtidligheterna med anledning av 400-årsdagen av Franciscos av Vitoria död är underligt, säger hr Dethorey. Francisco av Vitoria var en av folkrättens grundare, och att han firas i det nuvarande Spanien är ett hån mot hans minne. Även professor Sundberg torde väl känna till under vilka rättsförhållanden det spanska folket lever under den nuvarande regimen. Spanien har ju inte heller tillåtits inträda i Förenta nationerna.

Professor Sundberg tycks inte heller känna till att alla spanska professorer i statens tjänst måste ha ett slags politiskt frejdebetyg på att de tillhör falangens syndikat, annars skulle han väl inte kunna säga att myndigheterna inte lägger sig i folkets livsföring. Över huvud taget gör professor Sundbergs uttalanden ett intryck av att vara just vad de spanska myndigheterna väntat och avsett med inbjudandet av utländska gäster till de ominösa högtidligheterna, slutar hr Dethorey.

PEHRSSON-BRAMSTORP OMVALD TILL ORDF.

ÖSTERSUND, måndag.

TT. Vid bondeförbundets riksstämma på måndagen omvaldes till partiordförande enhälligt f. statsrådet Axel Pehrsson-Bramstorp samt till förste vice ordförande riksdagsman Hjalmar Svensson, Grönvik, och till andre vice ordförande riksdagsman Erik von Heland. Till ledamot i SLKF:s förbundsstyrelse omvaldes direktör A. G. Johansson i Växjö och i SLU:s förbundsstyrelse lantbrukare Holger Adolfsson, Värmlands Bro.

Malmöteatern skötes lättare om en styr, anser Karl Gerhard

Statsanslag pr teaterbesökare i Malmö och Göteborg. (Teckning i Sydsvenska Dagbladet.)

I Skåne är man mycket missnöjd med det — för att citera Sydsvenska Dagbladet — "orimligt snålt" avmätta anslaget till Malmö stadsteater vid senaste fördelningen av lotterimedlen. Man anser att Göteborgsteatrarna orättvist gynnats på Malmöscenens bekostnad — Göteborg fick sammanlagt 585.000 kr., medan Malmö erhöll 225.000 — och att "Stockholmsluften måtte innehålla något särskilt element som gör det lätt att se västerut, men ofta hindrar sikten söderut, mot det fruktbara och folkrika Skåne, landets naturliga inkörsport till kontinenten".

Detta att skåningarna så kraftigt sluter upp kring sin teater och även dess ledning, som Sydsvenskan i sin ledare om saken anser att man inte kan frånkänna "vare sig ambition eller förmåga", är ju bara glädjande, skriver Karl Gerhard i en artikel som han sänt Dagens Nyheter. Man får hoppas att det betyder att det också håller på att ske en ändring i hela deras inställning till verksamheten vid teatern och de krafter, som främst gjort att den i dag verkligen är en teater att slå vakt om. Hittills har nämligen denna inställning ofta gett teatervännerna i landet anledning att bli ganska nedslagna.

Karl Gerhard fortsätter:

Stadsteatern i Malmö har tydligen verkat som en murbräcka på det konservativa Skåne. Man har med oro iakttagit den partibildning för och emot den nya teaterns ledning som strax efter den festliga invigningen ägde rum. Malmö stadsteater är nämligen inte endast en skånsk angelägenhet. Dess framgång är viktig för hela landet. Exempel och erfarenheter kan inhämtas av alla de kommuner i Sverige som i dag planerar att skapa stadsteatrar, och ett misslyckande skulle få svåra återverkningar. Malmö stadsteater har haft en lycklig start. Teatern har gett många konstnärligt högtstående föreställningar. Publiksiffrorna är goda, ja, i jämförelse med motsvarande teatrar i Stockholm och Göteborg höga. Vad bygger då motståndarna till Stadsteaterns ledning sin kritik på?

Många i Malmö gladde sig när Sandro Malmquist blev teaterns chef, andra förargade sig över att det inte blev Oscar Winge. Att direktionsstolen kom att rymma två chefer välkomnades som en praktisk kompromiss. När den dramatiske chefen suttit en stund behövde man inte vara orolig för att stolen skulle kallna. Den kunde hållas varm av den populäre Winge. Han är en man efter skåningarnas sinne och har med åren i sin person inkorporerat en del av landskapets frodighet och must med det lyckliga resultatet att han — bredvid Edvard Persson — är en av de få kullarna i det släta, men ack så tjusande skånska landskapet. Bredvid denne landskapets egen brede påg var Sandro Malmquist inte mycket att vila ögonen på. Ryktet om honom som en av landets få teatermän med fantasi och lekfull teaterentusiasm hade spritt sig från Stockholm. Men att vara stockholmare i Skåne är inte samma merit som att vara skåning i Stockholm. Experimentdraget hos Malmquist uppskattades inte av trygghetens anhängare. De hade framför allt hoppats att den nya teatern, som artade sig till en turistattraktion av rang, skulle få en chef med s. k. representativa egenskaper. Och så kom polackerna och avslöjade de betänkliga bristerna i Sandro Malmquists teaterchefskap. Han fick huden strimmig av snärtiga ledare och vreda insändare i Malmöpressen för sin oartighet mot "regeringens gäster", och Stadsteaterns styrelse var inte morskare än att den desavuerade sin teaterchef. På avstånd sett tedde sig intermezzot en smula provinsiellt. Men om man haft tillfälle att studera känsloläget på nära håll, förstod man att polackernas inställda besök på Stadsteatern var en icke ovälkommen anledning att ställa teaterchefen mot väggen.

Endast en mening bland teaterfolk.

Om teaterchefen handlade rätt eller orätt? Bland teaterfolk finns det väl bara en mening om den saken. Inte ens den älskvärda fru Brunius, som aldrig berett sin regering svårigheter, skulle avbrutit teaterns arbete för att visa hur fint hon bor.

Naturligtvis skall en teaterchef kunna representera sin teater, men jag tror inte att Sandro Malmquist håller sämre tal eller håller fram lagerkransar mindre aktsamt än andra teaterchefer. Han har kanske inte sin största lust i att presidera vid matbord, men vid regissörsbordet utövar han ett värdskap som är festligt nog. Den representationen är viktigare för konungariket Skåne, som har så gott om bröd, men före Stadsteaterns tillkomst varit beklämmande fattigt på skådespel.

Ändå är det med ett slags romantik Malmöpressen ser tillbaka på den gamla goda tiden då Hippodromteatern saknade konkurrens. Recensionerna över Hipps premiärer utfaller ofta till Stadsteaterns nackdel. En icke initierad får lätt uppfattningen att det är på Hippodromen muserna håller hus.

Stadsteatern spelar som känt även operett. De som anmäla de Wingeska iscensättningarna har lättare att få superlativer att flyta ur pennorna än de som bedöma Malmquists. Är det orättvist att förmoda att en viss bundenhet vid traditioner spelar in? Men är inte denna sentimentalitet ett allvarligt hinder för Stadsteaterns framtid? Att Stadsteatern spelar operett må vara — även om jag tror att det vore riktigast att skilja den dramatiska och den lyriska konsten åt, de brukar inte leva i något vidare lyckliga äktenskap — men det är till förfång för det konstnärliga helhetsintrycket att operetterna framförs på ett annat plan.

Lättare om en vilja styr.

Och nu är jag framme vid vad jag anser vara Stadsteaterns svaghet: det tvehövdade direktionskapet! Ingen teater, hur stor den är, har plats för två chefer. Malmö stadsteater lider betänklig brist på repetitionslokaler, de två cheferna har svårt att skaffa sig armbågsrum, Dramat och Operetten kolliderar gärna i korridorerna under kappspringningen till stora scenen. Den lilla, Studion, är ockuperad för sitt ändamål. Följden blir att det ofta inte är ett färdigt arbete som presenteras på premiären. Att i de flesta fall varken publik eller kritik upptäckt detta är ju lyckligt, men riskabelt att dra stora växlar på. Om teatern för framtiden även skall spela operett, blir organiserandet av repetitionsarbetet alltjämt ett problem — som kan lösas genom anskaffande av nya repetitionslokaler — men en spelplan kan lättare hållas om den styres av en vilja. Ur konstnärlig synpunkt är det dessutom förkastligt att inte båda konstarterna skall vara underordnade samma ideella målsättning.

Om de båda grenarna skall grönska, måste de vara framsprungna ur samma träd.

Karl Gerhard

I allmän omsättningsskatt inflöt i Stockholm under juni 6.712.508 kr. I denna summa är den skärpta omsättningsskatten inräknad.

Annons.

Fåtöljer och soffor tvättas fackmässigt hos oss. Ring, så hämta vi: Namnanrop: "Saltsjöbadstvätten".

EREMITENS ÖRTSALVA
läker — lindrar — hjälper

Självkontroll Glass-skeden TAXO
100 % kassakontroll

Det inbyggda räkneverket registrerar automatiskt försäljningen.

Tillverkas i storlekar: 1/16—1/20 och 1/30 liter
Pris per st. kronor 38:50.

CARLSON TECHNICAL, St. Nygat. 15, Malmö. Tel. 15584

10: PÅLSTEK

Rekvirera Wahlbecks knopschema med en kort beskrivning av de vanligaste knoparna och steken, samt anvisningar för tågvirkets rätta skötsel. Ni får det gratis!

BINDGARN • KLÄDSTRECK • FLAGGLINOR • SKÖRDEGARN • TÖMTÅG • TÅGVIRKE

PUB tisdagstips

Regnhätta av plastic...

— som inte bara skyddar håret utan också axlarna. Hättan är en nyhet från U.S.A. och kommer lagom till semestern eller cykelfärden. Den finns i vitt, brunt och svart och kostar 3:50

En annan praktisk nyhet är plastic-snibben, som kan användas både som regnskydd och badmössa. Den är smidigt fälld med overlocksöm och finns utom i ovanstående färger även i rött och klarblått 2:50

Dam- och barnmössor. 1 tr.

PAUL U. BERGSTRÖMS AB.

Jerns
har i samband med sin
OMBYGGNAD
sorterat ut och kraftigt sänkt priset på massor av skor som säljas på vår stora sommar-
REALISATION
som omfattar herrskor, damskor och barnskor
Kom i håg: Det gäller skor i Jernkvalitet
JERNS • Drottninggatan 33

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.